

AGENDA DEL MES DE JUNY DE 2023

- 1 **Dijous. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre.** Festa.
- 4 **Diumenge. Santíssima Trinitat.** Solemnitat. A les 19 h.: Concert: Biles, les campanes planes, a càrrec de Mark Pulido.
- 11 **Diumenge. El Cos i la Sang de Crist.** Solemnitat.
- 15 **Dijous. Celebrem el 350 aniversari. Vegeu programa d'actes.**
- 16 **Divendres. Sagrat Cor de Jesús.** Solemnitat.
A l'Oratori de Gràcia:
A les 20 h.: Cinema a la Sala 1: “**Mar i cel**”.
- 18 **Diumenge. Diumenge XI de durant l'any.**
- 24 **Dissabte. St. Joan Baptista.** Solemnitat.
- 29 **Dijous. St. Pere i St. Pau.** Solemnitat.

Tots els diumenges a les 13 h. Concert d'orgue.

EN EL MES DE JULIOL:

OPERA A GRÀCIA... AL CLAUSTRE

- Dissabte 8**, a les 19h.: *Carmen de Bizet*
- Diumenge 9**, a les 19h.: *Off Festival, concerto música da camera*
- Dissabte 15**, a les 19h.: *Las mujeres en la historia de la opera*
- Diumenge 16**, a les 19h.: *Off Festival, Rhapsody in blue, concierto*
- Dissabte 22**, a les 19h.: *La serva padrona, de Pergolesi*
- Diumenge 23**, a les 19h.: *Off Festival, concerto música da camera*

Web d'interès: www.oratorigracia.com

www.arxiprestatdegracia.cat

NOTA: Recordem que els mesos de juliol, agost i setembre no es publica el full.

Molt bon estiu per a tots!

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (7) Juny de 2023

Oratori Sant Felip Neri de Barcelona

TAMBÉ A L'ESTIU...

...el nostre Oratori de Gràcia està i ha d'estar al servei de la joia dels altres. I no podem donar el que no tenim. Hem de transmetre als altres la joia divina. Els cristians som missatgers de la joia per a tothom; nosaltres, doncs, fills del profeta de la joia, més ho hem de ser. Perquè si la veritable joia ve de Déu, si és efusió de l'amor, cal que sigui contagiosa. Amor i joia, diu St. Pau als Gàlates, són fruits de l'Esperit. Vull dir que la joia cristiana no és solament cosa de caràcter alegre, de temperament optimista, de vitalitat... és compatible amb penes i sofriments i preocupacions; és presència i obertura als altres, font d'intercanvis plens de respecte i d'amor... i no sols ha de ser de cara en fora sinó també dintre mateix de casa nostra.

Sí, la joia cristiana és un do gratuït. Però per rebre aquest do, cal un aprenentatge. És que mirar suposa acostumar-se a veure-hi bé. Tots tenim ulls, però allò que cadascú veu o no veu, depèn de molts factors. Alguns no veuen mai res. I quan veiem quelcom, ho veiem diferent... allò de Campoamor, “según el color del cristal con que se mira”. Tanmateix, això no és excusa per viure amb els ulls tancats per tal de no veure.

Així per conèixer la joia primer l'hem d'acceptar, és a dir: hem de viure pacíficament en el present. I dos són els pertorbadors que sovint agiten el present i no permeten germinar i fer créixer la joia: la temptació de voler saber el futur i la de no poder oblidar el passat. Perquè voler conèixer el futur és oposat a la confiança i a la submissió, és prendre i no voler desfer-se'n. Mentre que Jesús diu: “No us preocupeu per la vostra vida, pensant que menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. Mireu els ocells del cel i els liris dels camps... Cada dia en té prou amb els seus maldecaps”.

Per altra banda, també és impossible la joia al qui no deixa que el passat sigui passat, perquè queda tancat o estancat. Per tenir joia i poder transmetre-la cal purificar i guarir la memòria: saber-se estimat i perdonat. Sí, l'altre és estimat per Déu, i jo també. La joia es viu sempre en la relació amb l'Altre, amb els altres.

Hi ha moltes altres causes de la nostra manca de joia. Per exemple: abaixar els braços prematurament després d'un fracàs, sentir-se impotent després d'una falta, sentir-se descoratjat, sentir-se contínuament malalt i vell abans d'hora, perdre la confiança en un Déu que és Pare que s'ocupa de cadascun dels seus fills... Pensem en allò de: "No et lamentis tant sobre tu mateix: només la cabra que bela atreu precisament el llop!".

Més aviat, doncs, tinguem present allò de Paul Claudel: "El cristià té un sol deure, el de ser feliç". No és, doncs, només una cosa permesa, és una obligació. Aprofitem aquest temps de vacances per deixar-nos omplir més de la joia que ve de Déu i poder-la sembrar en el dia a dia al llarg del curs vinent, curs que si Déu vol esperem ric en moments puntuals plens de joia.

P. Ferran Colás Peiró, C.O.

Veniu, oh Esperit Sant

Necessitem un nou alè de vida, i omplir-nos d'una força, d'un do interior que transformi les nostres comunitats i a cada un de nosaltres.

Ho necessitaven, també, aquells primers deixebles de Jesús, que l'havien experimentat vivent, ressuscitat, però que es trobaven tancats, com si estiguessin empresonats en les seves coses, amb una certa por de proclamar arreu el que ells havien vist i sentit referent al Senyor Ressuscitat.

Creuen, esperen, procuren ajudar-se, però tenen por, i són incapaços de viure amb goig la seva fe, i de transmetre-la als altres.

No se senten capaços de realitzar la missió que Jesús els havia donat: fer arribar la «Bona Nova» a tots els pobles. Necessiten el buf de l'Esperit que, com si fos un vent o un foc ardent, els doni un impuls renovat que els ompli d'energia i coratge, per obrir-se i sortir a anunciar la gran notícia de Jesucrist Ressuscitat i de tot el seu missatge.

Un missatge que ha de transformar el món, obrint els cors de les persones per acceptar i viure seguint el camí que Jesús ens comunica.

L'Esperit Sant dona nova vida a la comunitat cristiana, i genera comunió de vida, amb diversitat de dons, que cal posar al servei de tothom.

Els que desitgem seguir a Jesucrist, tenim llengües, cultures, races, sensibilitats, condicionaments socials i possibilitats ben diferents. I cal que acollim el variat do de Déu, el seu Esperit Sant, que ens ha de fer capaços de viure agermanats, sabent que tots ens necessitem, són complementaris, i ens hem d'ajudar i estimar.

Avui, les nostres comunitats cristianes, que sovint viuen massa tancades, necessitem d'un gran esclat de gràcia de l'Esperit Sant, que ens transformi, ens obri i ens ajudi.

Avui podem arribar a parlar una mateixa llengua i no entendre'ns i barallar-nos; deixem que l'Esperit ens transformi i, fins parlant en diferents llenguatges, sapiguem comunicar un mateix amor, que ens fa viure les nostres diferències, complementant-nos, sense confrontacions ni rivalitats.

Cal que invoquem l'Esperit Sant, cal que ens hi obrim amb una actitud ben noble i generosa. Deixem que el seu alè de vida i amor, com un vent fort, ens condueixi a una vida cristiana renovada i oberta; que com un foc ardent, abranti el nostre interior i ens condueixi a viure i estimar seguint Crist Ressuscitat. Veniu, oh Esperit Sant!!

MN. JOSEP SERRA I COLOMER
Canonge de la Catedral de Barcelona